

Resolució 502/2019, de 4 de setembre

Nombre d'expedient de la reclamació: 359/2019

Administració reclamada: Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (DVEH), Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Relació de béns amb saldo de quatre expedients de successió abintestat incoats per la Generalitat.

Sentit de la resolució: Desistiment parcial i desestimació

Resum: Certament, el dret d'accés pot projectar-se sobre els documents acabats que constin en un expedient, encara que el procediment romanguí obert, en els termes i condicions establerts per l'LTAIPBG. Però no és menys cert que el dret d'accés reconegut per l'LTAIPBG només pot projectar-se sobre la informació prèviament existent, essent inadmissible la sol·licitud d'informació de futur, les consultes o les peticions d'elaboració d'informes o dictàmens a l'empara d'aquest procediment d'accés. L'Administració no justifica la inadmissibilitat en la càrrega de treball desproporcionada que li pugui comportar reelaborar una informació per proporcionar-la a la reclamant (aquest seria el cas d'inadmissió per tasca de reelaboració de l'article 18 LTAIPBGE i 29.1.c LTAIPBG) sinó que argumenta que no disposa de la relació de béns i saldos de les tres herències intestades objecte de reclamació perquè serà durant el procediment incoat fins a la declaració d'hereva de la Generalitat quan es coneixerà, i encara llavors, serà provisional fins a l'aprovació de la liquidació per la Junta d'Herències. Si la informació que es reclama (relació de béns amb saldo de les herències intestades de MID, ALRA i JM TL), com afirma l'Administració, no existeix elaborada prèviament a la sol·licitud i només s'obtindrà al final del procediment actualment en tràmit, el dret d'accés no pot projectar-se sobre aquesta informació que encara no és en poder de l'Administració.

Paraules clau: Hisenda pública. Herència. Successió intestada. Expedients abintestat. Reclamació contra inadmissió. Informació en elaboració. Informació existent. Mediació sense acord. Desistiment parcial.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 9 de juny de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 359/2019, presentada contra el Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (DVEH) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en el precedent 2. La persona reclamant demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 20 d'abril de 2019 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública a través del Portal de Transparència de la Generalitat: *"S'han tramitat expedients de tramitació d'hereus abintestat de diverses persones i no s'han publicat els béns que integren aquest cabal*

(tal com es fa en altres organismes que tramiten aquests expedients). Per això sol·licito la relació de béns (immobles i financers, amb saldos) que integren els següents expedients: ... [enumera 4 expedients, identificats pels respectius noms i cognoms, que responen a les inicials MID, ALRA, JTA i JM TL, i per la data de publicació de l'anunci o el nombre d'expedient]”.

3. La resolució de 15 de maig de 2019 del DVEH invoca la regulació dels expedients abintestats pel Decret 145/2017, de 26 de setembre, així com el concepte d'informació pública establert per l'article 2.b LTAIPBG i la Resolució de la GAIP 93/2019, que l'interpreta. Resol desestimar l'accés en relació a l'expedient relatiu a JTA per la concurrència del límit de l'article 21.1.f LTAIPBG (perjudici per a la intimitat i altres drets privats legítims) en l'haver aparegut familiars amb millor dret que la Generalitat a succeir. En relació amb els expedients de ALRA i JM TL, considerant que només s'ha dictat acte d'incoació del procediment abintestat i que s'està recollint encara la informació relativa als béns i saldos de la massa hereditària, invoca la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.1.c LTAIPBG, en atenció al fet que és informació que està en fase d'elaboració i propera a publicar-se, d'acord amb les obligacions de publicitat que preveu la normativa reguladora de la successió intestada a Catalunya, en el Diari Oficial de la Generalitat i al web del Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya. Quant a l'expedient de MID, considera igualment aplicable la causa d'inadmissió de l'article 29.1.c LTAIPBG ja que, tot i que s'ha produït ja la declaració d'hereva intestada de la Generalitat, l'herència segueix pendent d'aprovació per la Junta d'Herències, òrgan competent per a la liquidació i determinació del saldo final, però informa de què en el cabal d'aquesta herència no hi consten béns immobles sinó només un contracte bancari d'un compte el saldo del qual encara no és definitiu, pel què no podria considerar-se informació completament elaborada.
4. La reclamació presentada el 9 de juny de 2019 argumenta que no concorre la causa d'inadmissibilitat relativa a la reelaboració de la informació que preveu l'article 18.1.a de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE) ja que aquesta causa no és aplicable als procediments que estiguin en tràmit, sinó a la informació que s'estigui en procés d'elaboració, i recolza aquesta interpretació en la Resolució del *Consejo de Transparencia y Bueno Gobierno* 117/2018.
5. El 13 de juny de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'DVEH i li requereix que, en el termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la què en porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la reclamació. També la demana el nom de la persona que representarà el Departament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 3 de juliol de 2019 la GAIP rep l'informe del DVEH. En ell, es resumeix el procediment per declarar a la Generalitat hereva abintestat, regulat pel Decret 145/2017, que s'inicia amb un acord

d'incoació i finalitza amb una resolució de la Direcció General del Patrimoni. Seguidament, justifica la seva posició en relació amb l'accés a la informació sol·licitada:

- 6.1. Expedients ALRA i JM TL: Inadmissibilitat per ser informació en curs d'elaboració i que s'ha de fer pública en aplicació de les obligacions de transparència (article 29.1.c LTAIPBG). En ambdós casos, s'hauria publicat al DOGC (agost i desembre de 2018, respectivament) l'acord d'inici de l'expedient per a la declaració de la Generalitat com a hereva abintestat, i el procediment encara no hauria conclòs. En no haver finalitzat el procediment, la informació sol·licitada encara no existiria, per estar en fase d'elaboració, essent procedent, en conseqüència, l'aplicació de la causa d'inadmissibilitat indicada.
- 6.2. Expedient MID: Procediria aplicar la mateixa causa d'inadmissibilitat del paràgraf anterior, en aquest cas perquè si bé la Generalitat ja es va declarar beneficiària abintestat de l'herència, la seva liquidació estaria encara pendent d'aprovació per la Junta d'Herències, de manera que la informació existent seria tan sols provisional i susceptible de variació i s'ha de considerar encara en fase d'elaboració, i recorda que tan aviat com s'aprovi el saldo final, es publicarà.
- 6.3. Expedient JTA: L'expedient per declarar a la Generalitat hereva no ha prosperat, en haver aparegut hereus amb millor dret, de manera que la informació sol·licitada afectaria a la intimitat i als drets privats de tals hereus, cosa que impediria la seva divulgació (límit de l'article 21.1.f LTAIPBG).
7. El 5 de juliol de 2019 la GAIP trasllada l'informe anterior a la persona reclamant.
8. El 15 de juliol la GAIP convoca a les parts a la sessió de mediació que, per expressa petició de la persona reclamant, es realitza per procediments electrònics i de manera asincrònica, entre els dies 23 i 25 de juliol, mitjançant la comunicació de les parts i del vocal mediador de la GAIP per correu electrònic. Les parts no aconsegueixen un acord, motiu pel qual es declara finalitzat el procediment de mediació i se les informa de què la tramitació continuarà fins al pronunciament de la GAIP sobre el dret d'accés que es reclama.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment

material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a la Generalitat de Catalunya, a qui li és d'aplicació l'LTAIPBG (article 3.1 LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre

les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

D'acord amb el que disposa l'article 42.6 LTAIPBG i en l'Apartat 15.d del Manual de Mediació de la GAIP, al no haver arribat a un acord en el procediment de mediació, procedeix continuar amb la tramitació de la Reclamació fins a la Resolució d'aquesta Comissió sobre el fons de la qüestió.

3. Sobre la pèrdua parcial de l'objecte de la reclamació

La sol·licitud i la reclamació es presentaven en relació a quatre expedients de successió intestada incoats per la Generalista de Catalunya, que s'han identificat en els antecedents per les sigles de les persones traspassades. Pel que fa al relatiu al causant JTA, la Generalitat va desestimar-ne l'accés considerant que la difusió de la informació perjudicaria els drets privats legítims dels hereus que durant el procediment han aparegut i han acreditat millor dret per succeir intestadament al causant que la Generalitat. Tot i que la presentació de la reclamació no exclou l'expedient esmentat de forma expressa, el cert és que durant el procediment de mediació la persona reclamant ha manifestat de forma expressa que es dona per satisfeta amb aquesta informació i que, per tant, no manté la reclamació d'accés a l'expedient esmentat, fet que comporta que se la tingui per desistida de la reclamació en aquesta part.

Es manté, doncs, com a objecte del procediment únicament la reclamació d'accés a "la relació de béns (immobles i financers, amb saldos)" que integren els expedients d'hereu abintestat de MID, ALRA i JM TL, i a ells es referirà aquesta Resolució.

La discrepància de les parts es centra en la procedència d'aplicar al cas la causa d'inadmissibilitat prevista en l'article 29.1.c LTAPBG, invocada per l'Administració, que la faculta per no admetre la sol·licitud en el supòsit que la informació que es demani estigui en fase d'elaboració i s'hagi de fer pública dins el termini de tres mesos. L'Administració ha justificat l'adequació del cas a aquest supòsit legal d'inadmissibilitat en què no existeix en la fase del procediment en què es troben aquests expedients un inventari o relació dels béns immobles i financers que la integren, en dos casos, ni es coneix el saldo final, en un altre cas. Ho justifica informant que la incoació de l'expedient és només l'inici del procediment que ha de permetre, precisament, conèixer els actius i passius que integren el cabal relict, i que, en cas dels actius financers, les entitats bancàries no informen del saldo final fins a la declaració d'hereva de la Generalitat i la seva acceptació de l'herència a benefici d'inventari, i aleshores correspon fer-hi el detriment de les despeses corresponents. Per això, considera que s'ha de considerar que la relació de béns que integren la massa hereditària i el seu saldo, objecte de sol·licitud i reclamació,

s'ha de considerar informació en fase d'elaboració. Es compliria, igualment, el requisit del supòsit legal de l'article 29.1.c considerant que, un cop aprovada per la Junta d'Herències la liquidació que fixa el saldo del cabal relicte adjudicat abintestat a la Generalitat, es publica al Diari Oficial de la Generalitat i a la pàgina web de l'DVEH.

La persona reclamant discrepa i rebut que l'accés a la informació que ha sol·licitat pugui incloure's en el supòsit d'inadmissió per tasca de reelaboració de la informació de l'article 18 LTAIPBGE (precepte de la legislació estatal que manté diferències en la seva formulació respecte de l'article 29 LTAIPBG, que és amb base al qual s'ha d'enjudiciar a aquest cas, atès que aquesta és la legislació aplicable aquí). Afirmar que, atès que s'ha fet pública la incoació dels expedients, ha de constar a l'Administració la relació de béns i el seu saldo, ja que no és creïble que a la Generalitat li pugui interessar la declaració com a hereva d'una herència de la qual no tingui constància prèvia de què el passiu no superi l'actiu. Per això, afirma que facilitar la relació de béns i el seu saldo no requereix una tasca de reelaboració, sinó una simple recopilació de la informació que ja obra en aquests tres expedients, i que el fet de que el procediment de declaració de l'hereva intestada no hagi finalitzat no significa que pugui catalogar-se d'informació en fase d'elaboració als documents prèviament elaborats que ja estan en els expedients en tràmit esmentats.

Cal dir, d'entrada, que ambdues parts han aportat nombrosos precedents de pronunciaments d'altres òrgans de garantia o instància judicials, que encara que no resultin vinculants per aquesta Comissió, podrien tenir valor orientatiu en el supòsit -que no concorre en aquest cas- de què es tractés de pronunciaments interpretant la mateixa legislació aplicada a casos semblants. Però no és així, perquè, d'una banda, s'està interpretant quin ha de ser l'abast admissible del concepte de reelaboració de l'article 18 LTAIPBGE, que no és aplicable al cas i difereix de la formulació de l'article 29.1.c LTAIPBG aplicat; i de l'altra, responen a supòsits fàctics diferents (documents prèviament elaborats i finalitzats incorporats a expedients en tràmit, informació que requereix una simple operació matemàtica de suma de la informació preexistent com a tasca de reelaboració), quan el que aquí s'està discutint és si existeix aquesta informació prèviament a la sol·licitud, o si encara s'està elaborant.

Efectivament, en aquest cas l'Administració no invoca per justificar la inadmissibilitat de la sol·licitud que reelaborar la informació per proporcionar-la a la persona reclamant li ocasioni una càrrega de treball desproporcionada (aquest seria el cas d'inadmissió per reelaboració de l'article 18 LTAIPBGE i 29.1.c LTAIPBG), sinó que ho fonamenta en què no té encara elaborada la relació de béns i saldos de les tres herències intestades objecte de reclamació, perquè serà durant el procediment incoat fins a la declaració d'hereva de la Generalitat quan es coneixerà, i encara llavors, serà provisional fins a l'aprovació de la liquidació per la Junta d'Herències. Per tant, el que l'Administració discuteix no és quant d'esforç requereix reelaborar la informació que prèviament estigués a les seves mans per oferir-la satisfent la sol·licitud d'accés, ni si aquest esforç és proporcionat i li pugui ser exigít, sinó que allò que l'Administració al·lega és que no disposa d'aquesta informació amb caràcter previ a la sol·licitud, i

que és al llarg del procediment que es seguirà posteriorment a la sol·licitud d'accés que s'elaborarà l'inventari de béns relictes i el seu saldo.

Certament, el dret d'accés pot projectar-se sobre els documents acabats que constin en un expedient, encara que el procediment romanguí obert, en els termes i condicions establerts per l'LTAIPBG. Però no és menys cert que el dret d'accés reconegut per l'LTAIPBG només pot projectar-se sobre una informació prèviament existent, essent inadmissible la sol·licitud d'informació de futur, les consultes o les peticions d'elaboració d'informes o dictàmens a l'empara d'aquest procediment d'accés.

La Generalitat ha argumentat àmpliament -i de la normativa aplicable a la successió intestada a Catalunya es desprèn així-, que la incoació de l'expedient no es promou a partir de la investigació prèvia de la relació de béns i saldo del cabal relicte, sinó a partir de la notícia de la mort sense disposició testamentària, i que durant el procediment i sobretot a partir de la declaració d'hereva de la Generalitat i la conseqüent acceptació de l'herència, sempre a benefici d'inventari, és quan es coneixen els actius i passius de l'herència i el saldo relicte. I, en concret i en relació als expedients objecte de reclamació, afirma que no consta ni es coneix encara la relació de béns, excepte en el cas de MID, en què s'informa que només integra l'herència un compte bancari, del qual se'n desconeix el saldo atès que no s'ha aprovat encara la liquidació de les despeses que han de carregar-s'hi.

La persona reclamant, en fase de mediació, insisteix que l'Administració ha de tenir ja la relació de béns i saldo de les herències a data de la defunció de la persona causant, sense perjudici de la liquidació definitiva, i insisteix que és informació que simplement ha de recopilar i no reelaborar, ja que ha de constar en les diligències prèvies d'investigació de cada expedient, i justifica l'accés a que "amb aquestes dades es podria calcular el cost que suposa a l'administració la tramitació d'aquests expedients, cosa que sembla voler ocultar". Però l'Administració nega que disposi d'aquesta relació de béns relictes i saldo que es demana i, pel que fa a la finalitat de l'accés de permetre conèixer el cost que suposa a l'Administració tramitar aquests expedients, ho rebut afirmant que en cap cas la gestió de les herències intestades suposa un cost per a l'Administració atès que s'aplica el principi d'autonomia econòmica, de forma que cada herència respon amb el seu actiu de les despeses d'administració i gestió, i aporta un 10% al Fons de Garantia amb càrrec al qual es cobreixen les despeses de gestió i de tramitació de les herències intestades que temporalment no disposen de líquid suficient, fins que puguin rescabalar-se amb càrrec a les herències esmentades.

Si la informació que es reclama (relació de béns amb saldo de les herències intestades de MID, ALRA i JMTL), com afirma l'Administració, no existeix elaborada prèviament a la sol·licitud i només s'obtindrà al final del procediment actualment en tràmit, el dret d'accés no pot projectar-se sobre aquesta informació que encara no està en poder de l'Administració. I en el procediment no ha quedat acreditat que, com afirma la reclamant, aquesta informació sí que consti en els expedients reclamats, ni pot presumir-se'n la seva existència conforme a la normativa aplicable a Catalunya, contràriament a altres regulacions, per exemple, la valenciana, que sí que preveuen la realització de diligències prèvies

d'investigació del cabal relicte prèvies a la incoació del procediment de successió intestada i, fins i tot, imposen l'obligació d'aportar-la als particulars que informin d'una defunció intestada optant com a premi al 10% dels béns que hagin identificat (Decret 20/2019, de 15 de febrer, del Consell pel que es regula el procediment per a la tramitació d'expedients d'herències intestades a favor de la Generalitat Valenciana).

D'acord amb el que s'ha exposat, es desestima la reclamació.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de setembre, resol per unanimitat:

1. Declarar finalitzat el procediment de la reclamació 359/2019 en relació amb l'expedient relatiu a l'herència intestada de JTA, per desistiment de la persona reclamant.
2. Desestimar la reclamació 359/2019 en relació amb l'accés a la relació de béns i saldos de les herències de MID, ALRA i JMTL, per no ser informació prèviament elaborada i existent en sengles expedients de successió abintestat a data de la sol·licitud.
3. Disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.